

Produktionsforeninger og andre Kooperative Foreninger skulde kunne forlange et saadant Afdrag af 4 Procent i deres Indkomst; da der imidlertid ingen Selskabskapital er, skulde de kunne forlange de nævnte 4 Procent beregnede, enten efter det Beløb, til hvilket Foreningens Formue bliver at ansætte efter Reglerne i § 12 eller efter det 25dobbelte Beløb af den gennemsnitlig i de fire sidste Driftsaar havde, efter Reglerne i denne Lov skattepligtige Indtægt. Til § 7 er der af Udvalget stillet en Række Ændringsforslag. Saaledes som § 7 i Lovforslaget nu er affattet, kan Familieoverhovedet bestattes af hele Husstandens Indkomst. Til Husstanden henregnes saa ogsaa den med Manden samlevende Hustru, selv om hun har Indkomst af Særformue eller eget Erhverv. Hvis denne Regel skulde blive staaende, kunde det føre til det Tilfælde, at Skatten overhovedet ikke var til at inddrive, uagtet den paagældende Familie i Virkeligheden sad i meget gode Aar. Hvis nemlig Forholdet var det, som man undertiden ser, at Hustruen var den, som ejede al den Formue, hvoraf Indkomsten flød, eller det var Hustruen, der drev det Erhverv, hvoraf Indkomsten flød, medens Manden ikke ejede noget som sit, kunde det ske, at han blev ansat i Stat for den Indtægt, Hustruen havde, men at han ikke betalte Skatten og ikke ejede noget, hvori der kunde gøres Udlæg derfor. For at undgaa dette har Udvalget stillet Ændringsforslag under Nr. 19, 20 og 21. Naar disse Ændringsforslag blive vedtagne, vil man ganske kunne undgaa det Tilfælde, jeg nævnte, og paa den anden Side vil man ikke falde ind under den modsatte Yderlighed, den nemlig, at baade Manden og Hustruen vil være i Stand til at gøre det Fradrag i den skattepligtige Indtægt, som den følgende Paragraf i Lovforslaget hjemler. Til den følgende § 8, som fastsætter, hvilke Fradrag der skal finde Sted i enhver Indkomst, nemlig i Kjøbenhavn 600 Kr., i Kjøbstæderne og Handelspladserne 500 og i Landkommunerne 400 Kr., er der af hele Udvalget stillet en Ændring, gaaende ud paa, at disse Summer over hele Linien skulle forhøjes med 100 Kr., saaledes at det bliver i Kjøbenhavn 700 i Kjøbstæderne og Handelspladserne 600 og i Landkommunerne 500 Kr. Ligeledes er der til denne Paragraf stillet en Ændring af hele Udvalget gaaende ud paa, at den Begrænsning, der var sat i Paragraffens første Stykke og hvorefter det samlede Fradrag ikke kunde overstige 900, 750 og 600 Kr. skulde udgaa. Den praktiske Mening med dette Forslag er den, at Skatteyderne da ville faa det i Paragraffen bestemte Fradrag 100, 85

og 70 Kr. for hvert af deres Børn under 15 Aar, hvorefter Lovforslaget var affattet saaledes, at Fradragene kun vilde kunne komme til at gælde for 3 Børn under 15 Aar. Udvalget har ment, at dette ikke kunde være rigtigt, og at Forholdet virkelig maatte siges at være det, at jo flere Børn en Familie har, desto vanskeligere vil den have ved at komme ud af det, og desto større Grund vil der være til at fradrage Beløbet i den skattepligtige Indtægt. Udvalget har ment, at de Summer, der saaledes ere satte til Fradrag, omtrentlig repræsenterer det, som det under normale Forhold og under tarvelige Vilkaar kan antages at koste at opdrage hvert Barn, og som ikke i en væsentlig Grad blev indskrænket, fordi Børnenes Antal var større. Jeg maa maasse her gaa lidt tilbage og bemærke, at naar Udvalget har været enigt om at forhøje de første Fradrag med 100 Kr. over hele Linien, har det ikke været for at give nogen vilkaarlig Forhøjelse, men fordi Udvalget mener, at naar man i Lovforslaget har sat henholdsvis 600, 500 og 400 Kr. som det absolut nødvendige for overhovedet at eksistere, har Lovforslaget sat Summer for lavt, hvorefter Udvalget har troet at Summeren som sagt burde sættes op med 100 Kr., uden at man derved vilde komme til at fritage nogen, der kunde antages at have Evne til at svare Stat. — Ændringsforslagene under Nr. 24 og 25 ere alene Redaktionsændringer. Derimod indeholder Ændringen under Nr. 26 en Realitetsændring. I Lovforslagets § 9, første Stykke var det foreslaaet, at en skattepligtig, der er pligtig til Selvangivelse, i de Tilfælde, hvor han førte Bog over Indtægter og Udgifter, var berettiget til i Stedet for at angive Indtægten for et Aar ad Gangen, at angive sin Gennemsnitsindtægt af de tre sidste Aar, men at han, naar han en Gang benyttede denne Fremgangsmaade, skulde være pligtig til at vedblive dermed. Hvis han senere gif over til at benytte Selvangivelse for et Aar ad Gangen, skulde han i alt Fald derved tabe Retten til at gøre Indsigelse mod sin Ansættelse. Udvalget har ment, at dette var noget vel haardt. Fordi en Mand i en Aarrække sidder i en saadan Virksomhed, at der er Grund for ham til at føre Bog over Indtægt og Udgift og altsaa Velighed til at anvende den i Lovforslaget omhandlede Angivelsesmaade, kunne Forholdene dog godt forandre sig. Han kan komme ud af sin Virksomhed og ind under helt andre Forhold, hvor der ikke er nogen som helst Nødvendighed for eller Nytte ved at bruge en saadan Gennemsnitsangivelse. Udvalget finder derfor, at det er